

ירצה 10 חודשי מאסר על תקיפת אשתו ההרה לאחר שערעורו נדחה

בית המשפט העליון דחה לאחרונה את ערעורו של אדם שנשפט על עבירות של אלימות בתוך המשפחה כלפי רעייתו ההרה [רע"פ 5434/17]. הגבר דחף, קילל והשפיל את אשתו בעודה בהיריון ולאחר שילדה את בנם. הוא נשפט בבית המשפט המחוזי ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, תשלום קנס ופיצוי למתלוננת. הוא ערער בטענה שעדות האישה לא מהימנה, אך ערעורו נדחה.

המערער נהג לדחוף, להשפיל ולאיים על אשתו במהלך שנות נישואיהם. בשנת 2015 כשהייתה בהיריון דחף אותה כשלא הסכימה לקום לנקות את הבית, בעודה בחודש תשיעי. גם בפעמים אחרות גידף אותה, איים עליה ודחף אותה כששאלה אותו שאלות כגון מתי נתן תרופה לבנם. הוא הורשע בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג, ואיומים. בית בית המשפט המחוזי מרכז-לוד הטיל עליו 10 חודשי מאסר, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪. הוא ערער על עצם ההרשעה ועל חומרת עונשו.

הדיון בערעורו התקיים בבית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, בתאריך 29.11.17, בראשות כב' השופט א' שהם. ב"כ המערער טען כי חלו סתירות בעדותה של האישה. צוין כי היא אינה מהימנה ושקרנית. לטענתו בית המשפט קמא החליט להרשיעו בכל מצב, בלי להתחשב בעדויות. המערער טען שבית משפט קמא גזר את העונש החמור לאור תחושת הפחד וההשפלה של האישה, אך אלה אינם רלבנטיים לגזירת העונש. הוא טען שמתחם הענישה הראוי למעשיו הוא אי-הרשעה ומקסימום 6 חודשי עבודות שירות; ב"כ המשיבה השיב כי לא נפל כל פגם בעדותה של האישה וכי הראיות שהוצגו בערכאות הקודמות קבילות ואמינות. העונש שנגזר עליו אינו חמור ונמצא ברף הענישה המקובל למעשיו.

השופט הסכים עם טענות המשיבה ודחה את הערעור. לגרסתו אין צורך להתערב בעבודה של בית משפט קמא ולא נפל בה שום פגם. יש להתייחס ברצינות רבה [לעבירות של אלימות במשפחה](#), והעונש שנגזר עליו האינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות. לאור אלה השאיר את העונש שנקבע בבית המשפט המחוזי והגבר ירצה 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וישלם קנס כספי בסך 5000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

ב"כ המערער: עו"ד אביעד לנצ'נר, עו"ד ירון גיגי.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}